

Hiljainen on sieluni kevät
Puu puhkeaa kukkaan Väriloistoa karkeaan mielenmaisemaan
Sydämeni on solmussa
Sieluni tyhjä astia
Avaa solmu kuin silmut keväällä aukeavat
Täytä astia elämän vedellä
Puhdistun kuin suihkulähteen alla seistessä
Valo säteilee lähteen läpi
Ja hajoaa sateenkaaren väreiksi